

קבלת פנים

יום אחד בחר חיים להציג בישיבת ההנהלה את הרכש החדש כלומר אותי. באתי עם כל כלי, אולם הישיבות היה מלא חוקרים רובם ותיקים עם שערות לבנות, חוקרים בכירים שכבר הגישו ראו ושפטו מחקרים. ביניהם היה אופנהיימר, זקן החוקרים באותו הזמן. אופנהיימר, הוא ואני מכירים כבר מזמן רק שהוא אינו יודע על כך דבר. ובכן זה הדבר.

נתחיל מן ההתחלה, שני המושבים כפר ויתקין וכפר חיים נמצאים זה לא רחוק מזה בעמק חפר. לשניהם בערך אותה כמות אדמה אותה כמות מים ואותם האנשים חברים, אבל יש ביניהם הבדל אחד. בעוד שבכפר ויתקין כולם עושים אותו הדבר בכפר חיים כל אחד עושה דבר אחר. אני רציתי דבר אחר. יום אחד בעוד אני עובר לתומי ליד הצרכנייה ראיתי שתילים בקופסאות גדולים מחכים לקונה. שאלתי את המוכר בכמה? 10 לירות אמר. חשבתי לעצמי: "לו היו עשויים מזהב לא היו עולים יותר". בחרתי במשתלה. (על כך בסיפור אחר) של סוג טרופיים. אבוקדו ופקאן. קניתי את הספר הנחוץ "גידולי הסוג טרופיים בארץ" מאת פרופסור אופנהיימר ואספתי אינפורמציה מכל הבא ליד שהרי עד לאותו רגע בצרכנייה לא ידעתי על משתלנות דבר. מצאתי גם דרך לבחירת הגידולים שארבה במשתלה "העמוד הבא" קראתי לה. "דפדף בעמוד הבא בספר של אופנהיימר" אם בעמוד הזה מגדלים תפוזים דפדף לעמוד הבא, אם שם מדובר באבוקדו גדל אבוקדו. נחזור לישיבת ההנהלה במכון וולקני. אני באתי להציג את מרכולתי ומי יושב מולי? פרופסור אופנהיימר הגדול. ובעוד חיים צבן מציג את התפקיד החדש שיהיה במכון "הערכה מראש של התועלת הצפויה ממחקר" ואותי כמו שיודע לבצע. קם אופנהיימר ואמר: אתה מתכוון לצפות את התועלת ממחקר? אין דבר כזה. מחקר, אם הוא צפוי אינו מחקר ואם הוא מחקר אינו צפוי. קם ויצא.